

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **O.**, so sídlom v **K.**, proti povinnej **J.**, naposledy bývajúcej v **K.**, zastúpenej opatrovníčkou **J.**, zamestnankyňou Okresného súdu Košice II, **o vymoženie 33,19 € (1 000 Sk)**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. Er 3485/2000, o dovolaní súdneho exekútora **J.** proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 19. decembra 2008 sp. zn. 1 CoE 144/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II uznesením z 23. júna 2008 č.k. Er 3485/2000-9 zastavil exekúciu a oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi **J.** trovy exekúcie 2 610,20 Sk.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Košiciach uznesením z 19. decembra 2008 sp. zn. 1 CoE 144/2008 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov exekúcie) zmenil tak, že oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie 376 Sk. Účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal súdny exekútor dovolanie. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil jednak tým, že uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), jednak tým, že konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, je

postihnuté procesnou vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., ku ktorej podľa jeho názoru došlo tým, že mu súd nedoručil odvolanie a neumožnil mu vyjadriť sa k tomuto oprávnenému prostriedku oprávneného.

Oprávnený sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie súdneho exekútora ako subjektu oprávneného podať tento opravný prostriedok [viď § 37 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov], smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danej veci smeruje dovolanie súdneho exekútora proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Prípustnosť dovolania treba preto posúdiť podľa § 239 O.s.p. V ustanoveniach § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. sa uvádzajú uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie; v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale predchádzajúce odseky neplatia, ak ide medziiným o uznesenie odvolacieho súdu o trovách konania. To znamená, že procesná prípustnosť dovolania je v posudzovanom prípade vylúčená priamo zo zákona (§ 239 ods. 3 O.s.p.).

Vzhľadom na obsah dovolania a tiež zákonnú povinnosť odvolacieho súdu (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa

návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. pritom nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania (ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutie o trovách konania). Treba však zdôrazniť, že predpokladom prípustnosti dovolania podľa § 237 O.s.p. nie je samo tvrdenie dovolateľa o existencii takejto procesnej vady, ale zistenie, že v konaní skutočne k predmetnej vade došlo.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a písm. g/ O.s.p. súdny exekútor nenamietal a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

So zreteľom na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zamerlal na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu jeho procesných práv (napr. právo zúčastniť sa na pojednávaní, vyjadrovať sa k veci, navrhovať dôkazy, podať opravný prostriedok a pod.).

Dovolací súd z obsahu spisu nezistil, že by v konaní došlo k odňatiu možnosti súdneho exekútora pred súdom konať.

Podľa § 209a ods. 1 O.s.p. v znení do 15. októbra 2008 (t.j. v znení v čase podania odvolania) platí, že ak nejde o prípad uvedený v § 209 ods. 1 druhej vete O.s.p., doručí súd prvého stupňa odvolanie ostatným účastníkom, a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, vyzve účastníkov na vyjadrenie k odvolaniu a či súhlasia s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania. V zmysle § 209a ods. 2 O.s.p. v uvedenom znení platí, že len čo všetkým účastníkom uplynie lehota na podanie odvolania a vyjadrenia k odvolaniu, predloží súd vec bez zbytočného odkladu odvolaciemu súdu. S poukazom na tieto ustanovenia treba uviesť, že ak súd poruší svoju povinnosť v zmysle § 209a ods. 1

O.s.p., má jeho procesný postup za následok vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., lebo sa ním účastníkovi konania odníma možnosť vyjadriť sa k úkonu druhého účastníka.

Námietka dovolateľa, že mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať nesplnením uvedenej povinnosti, nemá oporu v spise. Zo spisu vyplýva, že oprávnený napadol uznesenie Okresného súdu Košice II z 23. júna 2008 č.k. Er 3485/2000-9 odvolaním, ktoré bolo podané 16. júla 2008 na súde prvého stupňa. Pokyn súdnej kancelárii na doručenie odvolania súdnemu exekútorovi bol daný 21. júla 2008. Súd prvého stupňa následne adresoval súdnemu exekútorovi list z 21. augusta 2008, ktorého prílohou bolo odvolanie oprávneného. Z údajov na doručenke pripojenej k č.l. 18 spisu vyplýva, že list s odvolaním bol súdnemu exekútorovi doručený 22. augusta 2008. Spis bol predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní (až) 22. septembra 2008. Z uvedeného je zrejmé neopodstatnenosť námietky dovolateľa, že mu nebolo doručené odvolanie oprávneného a že mu súd odňal možnosť realizovať jeho procesné oprávnenia (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Súdny exekútor v dovolaní ďalej namieta, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. K tomu je potrebné uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci je v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. dovolací dôvod, ktorý možno úspešne uplatniť v procesne prípustnom dovolaní. Sama skutočnosť, že rozhodnutie súdu prípadne spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, nemá ale bez ďalšieho za následok prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Zo všetkých uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie súdneho exekútora procesne neprípustné. So zreteľom na to dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Dovolací súd nepriznal účastníkom dovolacieho konania náhradu trov tohto konania, lebo dovolateľ nemal úspech a ostatní účastníci nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. októbra 2009

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková